

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Iularji Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Iularji Dmitri xxxx xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.05.2019 – 04.11.2019;

Instanța de apel: 21.11.2019 – 26.02.2020;

Instanța de recurs: 30.06.2020 – 02.12.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 04 noiembrie 2019, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Iularji Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 6 luni închisoare;

- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 7 luni închisoare.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Iularji Dmitri i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iularji Dmitri la data de 30 martie 2019, aproximativ la ora 16.05, nedispunând de permis pentru conducerea mijloacelor de transport, încălcând prevederile legii privind siguranța traficului rutier, și anume art.18 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 ce statuează că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să posede permis de conducere

de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, conducând motocicletă ”MT-11” fără numere de înmatriculare, fiind și conducătorul acestui mijloc de transport, deplasându-se în satul Congaz pe str. Miciurin lângă casa nr.73 a fost oprit de colaboratorii batalionului ”Sud” Inspectoratului National de Poliție IGP MAI Republicii Moldova, pentru verificare.

În urma discuției cu șoferul Iularji Dmitri, colaboratorilor de poliției le-au apărut bănuiele rezonabile că ultimul se află în stare de ebrietate (în urma prezenței la el a unui miros accentuat de alcool).

În legătură cu acest fapt lui Iularji Dmitri i s-a propus testarea alcoolscoptică pentru constatarea concentrației de alcool în aerul expirat cu alcooltestul de model ”Drager 6810”, la ce Iularji Dmitri a refuzat să treacă testarea, astfel a încălcat prevederile legii privind siguranța traficului rutier, și anume art.33 alin.(3) lit. c) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 ce statuează că conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, precum și pct.11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care îl obligă pe conducătorul autovehiculului de a trece, la solicitarea agentului de circulație, procedura de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Tot el, la data de 06 iulie 2019, aproximativ la ora 00.13, nedisponând de permis pentru conducerea mijloacelor de transport, încălcând prevederile legii privind siguranța traficului rutier, și anume art.18 din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 ce statuează că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să posede permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, conducând motocicletă de model ”Ural” fără numere de înmatriculare, fiind și conducătorul acestui mijloc de transport, deplasându-se în satul Congaz pe str. Miciurin lângă casa nr.73 a fost oprit de colaboratorii batalionului ”Sud” Inspectoratului National de Poliție IGP MAI Republicii Moldova, pentru verificare.

În urma discuției cu șoferul Iularji Dmitri la colaboratorii poliției au apărut bănuiele rezonabile că ultimul se află în stare de ebrietate (în urma prezenței la el a unui miros accentuat de alcool).

În legătură cu acest fapt lui Iularji Dmitri i s-a propus testarea alcoolscoptică pentru constatarea concentrației de alcool în aerul expirat cu alcooltest model ”Drager 6810”, la ce Iularji Dmitri a refuzat să treacă testarea, astfel a încălcat prevederile legii privind siguranța traficului rutier, și anume art.33 lit. c) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 ce statuează că conducătorul autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, precum și pct.11 lit. j) a

Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care îl obligă pe conducătorul autovehiculului de a trece, la solicitarea agentului de circulație, procedura de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. *Inculpatul Iularji Dmitri*, prin care a solicitat casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră.

3.2. *Avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului*, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate - cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare. O condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, constituie concluzia instanței, că dacă nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea acestuia, or, corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2020, au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Iularji Dmitri de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de inculpat cât și de partea

apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșite cu intenție, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, a relatat instanța de apel că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica față de Iularji Dmitri prevederile art.90 Cod penal, chiar dacă infracțiunile comise fac parte din categoria infracțiunilor ușoare, totuși acesta nu a realizat scopul sancțiunilor stabilite prin sentința anterioară.

Instanța de apel a considerat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, or, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, a declarat recurs ordinar avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Iularji Dmitri să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului partea apărării a menționat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, faptul că are la întreținere doi copii minori și mama învârstă.

La stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, *instanța de judecată*, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, *ea poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu referire la criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, Colegiul penal reține că, pedeapsa stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) și art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Pe de altă parte, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a acesteia. Așadar, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele apelantului ce vizau pedeapsa aplicată inculpatului, circumstanțele atenuante sau agravante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a pedepsei, totodată decizia cuprinde și temeiurile de respingere a solicitării părții apărării privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

Colegiul penal consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art.61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate de către recurent, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de

individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Iularji Dmitri, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Iularji Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Iularji Dmitri xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena